

Merhaba! ☺

Sem Luka Pušaver, nekako bivši študent Višje prometne šole Maribor in eden izmed tistih, ki so imeli srečo in željo iti na Erasmus izmenjavo. V letu 2011 sem bil na izmenjavi v največjem turškem in edinem mestu na svetu, ki leži na dveh kontinentih - Istanbulu.

Od nekdanj imam željo po novih dogodivščinah, spoznavanju novih kultur, ljudi in predvsem spoznavanju nove kulinarike. Tako se mi je v tistem davnem letu 2011 ponudila priložnost, da grem na Erasmus izmenjavo v državo, katere kultura in nasploh življenje je popolnoma drugačno kot pri nas oziroma v okoliških državah. Kar se tiče izbiranja destinacije, glede na izbiro, sploh nisem imel pomislekov, da bi mogoče šel kam drugam in če bi se še 1x odločal, bi bila izbira enaka!

Zakaj Turčija in Istanbul?

Po resnici povedano, sem takrat o državi in mestu kot takem vedel zelo malo, razen tega da je mesto ogromno, da je država v večjem delu muslimanska in da kamele NE izvirajo od tam. To je bilo v večinoma vse. Imel sem predstavo, da je mesto skozi celo leto vroče itd. Nato sem se začel zanimati, kam bi naj dejansko šel in sem videl, da je to TO. Zelo mi je pomagalo, ker je bila v tistem času odločanja na naši šoli prva Erasmus študentka nasploh in kot naročeno je bila ravno iz Turčije. Povedala mi je ogromno stvari »iz prve roke« glede mesta, zgodovine, ljudi, vere in države kot take.

Prišel je dolgo pričakovani odhod proti 14 milijonskem mestu (neuradno 17+...). »Končno na letališču z vsemi kufri in prtljago!« sem si mislil poln pričakovanj. Let je bil kratek, 2 uri in že sem bil na letališču, v primerjavi s katerim je naše kot nek poligon za ptiče. Na letališču me je pričakala ravno ta prijateljica Sinem, ki mi je tudi ogromno pomagala z iskanjem stanovanj in mi nudila začasno bivanje. Že prva noč, ker je letalo pristalo okrog treh ponoči, je bila zelo kulinarično obarvana, kajti njena in sestričina mama sta v dobrodošlico meni osebno poslali doma pripravljene dobrote. NORO DOBRO, je bil moj prvi vtis glede vsega, če se bo tak nadaljevalo!

Sledilo je nekajdnevno iskanje primerne stanovanj in prva spoznavanja mesta in prebivalstva. Ko sem našel stanovanje, ki mi je ustrezalo, sem se že nekako akumuliral in začelo se je raziskovanje, kako najhitreje priti do šole in vseh zgodovinskih znamenitosti. V veliko pomoč so mi bili najboljši cimri v stanovanju, kar si jih je sploh mogoče zamisliti. Vsi trije učitelji angleščine in iz popolnoma različnih koncev sveta: Avstralec japonskega porekla, Novozelanec in Nemec, prej živeč skoraj dobesedno po celem svetu.

Mesto kot tako ima ogromno možnosti, kako priti od točke A do B. Od ladij, preko podzemne železnice do tramvajev, mestnih busov, cestnih in vodnih taksijev itd. Moje glavno in najljubše »prevozno sredstvo« so bile noge, vsaj prvi mesec bivanja. Najlažje spoznaš novo okolje, če si neposredno udeležen vanj, da ne bo pomote, kljub velikim razdaljam sem največ pešačil celoten čas bivanja. Za Istanbul velja misel: »If you want to see the city, you have to get lost in it!«, ki sem se je tudi veselo držal. Ljudje v tem večmilijonskem mestu so zelo prijazni in željni pomagati, kljub temu da jim

angleščina oziroma tuji jeziki nasploh ne gredo najbolje. Po potrebi te za roko odpeljejo do zelene lokacije in te z odprtimi rokami sprejmejo v svoj dom, čeprav si popoln tujec.

Predavanja na šoli so takrat potekala v »poklumpani« angleščini, ampak sem se po pol ure napenjanja ušes navadil sporazumevanja. Profesorji in vsi delavci šole so bili zelo prijazni in ustrežljivi, dalo se je dogovoriti vse; odnos je bil zelo prijateljski, seveda s spoštovanjem razmerja profesor-študent. Na šoli sem imel vedno tudi toplo kosilo, v času katerega sem se spoprijateljil tudi z več turškimi študenti. Najbolj mi bo ostala v spominu profesorica Oya, ki mi je pomagala pri vsem urejanju dokumentov, potrebnih za uporabo mestnega prometa in vso ostalo papirologijo.

Moje bivanje je trajalo 3 mesece + en mesec, podaljšan na svoj račun, kajti dlje kot sem bil tam, bolj sem se zaljubljal v mesto, hrano, ljudi, kulturo in vse ostalo. Istanbul je multikulturno mesto, ki gosti ogromno število Erasmus študentov iz cele Evrope, Azije, Amerike, torej od vsepovsod. Navezal sem veliko stikov z ljudmi iz najrazličnejših koncev sveta, s katerimi se še dandanes slišim, vsaj preko skypa. Vem, da kadarkoli se bom vrnil v to čudovito mesto, me bo tam čakal nekdo odprtih rok.

Moje Erasmus bivanje se je veliko prehitro končalo, če bi mi finančno zneslo, bi definitivno še podaljšal, ampak naj lep del raziskovanja ostane še za prihodnost.☺

Bralcem/kam moje – na zelo kratko opisane – Erasmus izkušnje iz vsega srca želim in priporočam, da se odločite, spakirate »kufre« in odpeketate v svet, novim dogodivščinam naproti, namreč meni osebno je ta izkušnja spremenila življenje ter pogled nanj in ravno s tem namenom je bil podprogram Erasmus v okviru evropskega programa Vseživljenjsko učenje tudi ustvarjen.

Pa lep pozdrav, AYDI BAY BAY! ☺